

597**USTAWA**

z dnia 14 marca 2003 r.

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu

Art. 1. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 63, poz. 641 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 32, poz. 299, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1204, Nr 169, poz. 1385 i Nr 180, poz. 1500) po art. 47a dodaje się art. 47b w brzmieniu:

„Art. 47b. W okresie od dnia 1 grudnia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. obowiązku zarejestrowania czynności, o której mowa w art. 8 ust. 1, nie stosuje się.”.

Art. 2. Jeżeli od dnia 1 grudnia 2002 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostały zarejestrowane transakcje zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, dane o tych transakcjach podlegają usunięciu z rejestru transakcji.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski***598****USTAWA**

z dnia 14 marca 2003 r.

o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

- Art. 1.** Ilekroć w ustawie jest mowa o:
- 1) „Konwencji” — rozumie się przez to Konwencję o udzielaniu patentów europejskich (Konwencję o patencie europejskim) z dnia 5 października 1973 r. zmienioną Aktami Rewizyjnymi z dnia 17 grudnia 1991 r. i z dnia 29 listopada 2000 r. oraz decyzjami Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej z dnia 21 grudnia 1978 r., z dnia 13 grudnia 1994 r., z dnia 20 października 1995 r., z dnia 5 grudnia 1996 r. i z dnia 10 grudnia 1998 r.;
 - 2) „europejskim zgłoszeniu patentowym” — rozumie się przez to zgłoszenie w celu uzyskania patentu europejskiego dokonane na podstawie Konwencji;
 - 3) „patencie europejskim” — rozumie się przez to patent udzielony przez Europejski Urząd Patentowy na podstawie Konwencji;
 - 4) „Prawie własności przemysłowej” — rozumie się przez to ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo

własności przemysłowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 108, poz. 945, Nr 113, poz. 983 i Nr 153, poz. 1271);

- 5) „Urzędzie Patentowym” — rozumie się przez to Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) „tłumaczeniu patentu europejskiego” — rozumie się przez to tłumaczenie opisu patentowego w rozumieniu art. 54 ust. 2 Prawa własności przemysłowej.

Art. 2. Do europejskiego zgłoszenia patentowego i patentu europejskiego, wyznaczającego Rzeczpospolitą Polską jako kraj ochrony, stosuje się Konwencję, przepisy niniejszej ustawy oraz Prawa własności przemysłowej.

Art. 3. 1. Europejskie zgłoszenie patentowe, z wyjątkiem europejskich zgłoszeń wydzielonych, może być dokonane w Urzędzie Patentowym.

2. Obywatel polski lub osoba prawna mająca odpowiednio miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązany jest do dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego w Urzędzie Patentowym i dołączenia jego tłumaczenia

na język polski. W tym przypadku przepisu art. 40 Prawa własności przemysłowej nie stosuje się.

Rozdział 2

Skutki europejskiego zgłoszenia patentowego

Art. 4. 1. Do każdego europejskiego zgłoszenia patentowego opublikowanego w sposób określony w Konwencji, w którym Rzeczpospolita Polska została wyznaczona jako kraj ochrony, stosuje się odpowiednio przepisy art. 25 ust. 3, art. 26 ust. 2 i art. 287 oraz, z zastrzeżeniem ust. 2, art. 288 Prawa własności przemysłowej.

2. Jeżeli roszczenie, o którym mowa w art. 287 Prawa własności przemysłowej, jest wywodzone z ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku, może być ono dochodzone od daty zamieszczenia w Biuletynie Urzędu Patentowego informacji o tłumaczeniu na język polski zastrzeżeń patentowych europejskiego zgłoszenia patentowego, złożonym przez zgłaszającego w Urzędzie Patentowym. Przepisy art. 7 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

3. Informację, o której mowa w ust. 2, Urząd Patentowy zamieszcza niezwłocznie po otrzymaniu tłumaczenia. Informacja obejmuje tytuł wynalazku oraz wskazanie klas według międzynarodowej klasyfikacji patentowej.

4. Osoby trzecie mogą zapoznawać się z tłumaczeniem, o którym mowa w ust. 2, od dnia ogłoszenia informacji o tym tłumaczeniu.

Art. 5. 1. W przypadku gdy europejskie zgłoszenie patentowe zostanie odrzucone, wycofane lub uznane za wycofane, może ono być, na warunkach określonych w Konwencji, uznane za zgłoszenie o udzielenie patentu lub prawa ochronnego na wzór użytkowy na podstawie Prawa własności przemysłowej.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 zgłaszający jest obowiązany uiścić, najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od daty doręczenia wezwania, opłaty przewidziane dla zgłoszeń dokonanych w Urzędzie Patentowym, oraz dostarczyć tłumaczenie na język polski europejskiego zgłoszenia patentowego.

3. Tłumaczenie europejskiego zgłoszenia patentowego, o którym mowa w ust. 2, w części obejmującej opis zgłoszeniowy wynalazku w rozumieniu art. 44 ust. 1 Prawa własności przemysłowej, a także skrót opisu, powinny być złożone w dwóch egzemplarzach.

Rozdział 3

Skutki patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 6. 1. Przez uzyskanie patentu europejskiego, w którym Rzeczpospolita Polska została wyznaczona jako kraj ochrony, nabywa się, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, takie same prawa, jakie przyznaje patent udzielony na podstawie Prawa własności przemysłowej.

2. Uprawniony z patentu europejskiego jest obowiązany złożyć w Urzędzie Patentowym tłumaczenie patentu europejskiego na język polski w terminie trzech miesięcy od daty opublikowania przez Europejski Urząd Patentowy informacji o jego udzieleniu.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku rozpatrzenia sprzeciwu przez Europejski Urząd Patentowy patent europejski zostanie zmieniony.

4. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2 i 3, Urząd Patentowy wydaje decyzję stwierdzającą nieważność patentu europejskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od daty jego udzielenia.

Art. 7. 1. Tłumaczenie patentu europejskiego, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3, Urząd Patentowy publikuje niezwłocznie po otrzymaniu tego tłumaczenia, zamieszczając datę publikacji przez Europejski Urząd Patentowy informacji o udzieleniu patentu europejskiego.

2. W przypadku gdy zakres przedmiotowy patentu europejskiego określony w tłumaczeniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, jest węższy od jego zakresu określonego w języku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, przyjmuje się, że tekstem autentycznym patentu europejskiego jest, z wyjątkiem postępowania o unieważnienie patentu europejskiego, jego tłumaczenie.

3. W każdym czasie uprawniony z patentu europejskiego może złożyć tłumaczenie poprawione, które, z zastrzeżeniem ust. 4, wywołuje skutek prawny po dokonaniu jego publikacji przez Urząd Patentowy. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Każdy, kto w dobrej wierze stosuje wynalazek lub poczynił rzeczywiste i poważne przygotowania do jego stosowania w sposób niepowodujący naruszenia patentu europejskiego, o którym mowa w ust. 2, może nadal, po dacie publikacji tłumaczenia poprawionego, stosować wynalazek nieodpłatnie w ramach swojego przedsiębiorstwa lub dla swoich potrzeb.

5. Uprawniony z patentu europejskiego jest obowiązany uiścić opłatę za publikację tłumaczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 2, w terminie trzech miesięcy od daty doręczenia wezwania, w wysokości określonej dla opłaty za publikację i druk opisu określonej w przepisach wydanych na podstawie Prawa własności przemysłowej.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do każdego tłumaczenia poprawionego, o którym mowa w ust. 3.

Rozdział 4

Opłaty okresowe za ochronę wynalazku

Art. 8. 1. Za ochronę wynalazku, na który został udzielony patent europejski, Urząd Patentowy pobiera

opłaty okresowe, poczynawszy od roku następującego po roku, w którym Europejski Urząd Patentowy opublikował informację o jego udzieleniu. Opłat okresowych nie pobiera się w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 4.

2. Opłaty okresowe, o których mowa w ust. 1, uiszczą się w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie Prawa własności przemysłowej dla wynalazków, na które udzielono patentu w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku gdy pierwsza opłata okresowa ustalona stosownie do ust. 1 i 2 ma dotyczyć części

okresu ochrony, wysokość tej opłaty przyjmuje się proporcjonalnie do części tego okresu, obliczonego w latach w stosunku do całego okresu ochrony.

Rozdział 5

Przepis końcowy

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

599

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 2003 r.

w sprawie Tatrzańskiego Parku Narodowego

Na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 99, poz. 1079, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje :

§ 1. Tatrzański Park Narodowy, położony w województwie małopolskim, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar 21164,00 ha.

§ 2. W skład Parku wchodzi:

1) obszar określony linią graniczną, która biegnie od punktu granicznego nr 1343 w kierunku południowym po granicy Państwa z Republiką Słowacką do punktu granicznego nr 262/5 (według mapy Tatrzańskiego Parku Narodowego z dnia 1 stycznia 1991 r. nr ewidencyjny 1724/95), następnie biegnie północną granicą oddziałów nr 58, 54, 53, 50 i 49 (według mapy lasów Wspólnoty Leśnej 8 Uprawnionych Wsi z dnia 31 grudnia 1991 r. nr ewidencyjny 1528/92), dochodzi do punktu granicznego nr 339 i biegnie po punktach granicznych od nr 340 do nr 347, przecina drogę wojewódzką nr 958 i biegnie po punktach granicznych od nr 107 do nr 116, przecina w linii prostej potok Kirowa Woda (według mapy Tatrzańskiego Parku Narodowego z dnia 1 stycznia 1991 r. nr ewidencyjny 1724/95), załamuje się w kierunku północno-wschodnim, dalej biegnie południowo-zachodnią, a następnie północno-zachodnią granicą działki nr 1737/6, północno-zachodnią granicą działki nr 1737/2, północną granicą działki nr 1737/6 (według mapy ewidencyjnej o nr K1/2002 obrębu Kościelisko, gmina Kościelisko), dalej biegnie po punktach granicznych od nr 119 do nr 121 i od nr 77 do nr 84, następnie biegnie północno-wschodnią granicą działek nr 3507/15, 3507/14, 3507/12, 3507/9, 3507/8, 3507/5 i 3507/4 (według mapy ewidencyjnej o nr K11/1981 obrębu Kościelisko, gmina Kościelisko), przecina drogę wojewódzką nr 958 i biegnie po punktach granicznych od nr 378 do nr 398, prze-

cina drogę wojewódzką nr 958 i biegnie po punktach granicznych od nr 60 do nr 73 (według mapy Tatrzańskiego Parku Narodowego z dnia 1 stycznia 1991 r. nr ewidencyjny 1724/95), następnie biegnie południowo-zachodnią granicą działek nr 4062, 4065, 4066, 4261/2, południowo-wschodnią granicą działek nr 4261/2, 4123, następnie biegnie zachodnią, północną, a potem wschodnią granicą działki nr 4130, dochodzi do północnej granicy działki nr 3553, załamuje się na wschód i biegnie jej północną granicą do potoku Małotańskiego (według mapy ewidencyjnej o nr K12/1987 obrębu Kościelisko, gmina Kościelisko), załamuje się w kierunku południowym i biegnie zachodnią granicą potoku Małotańskiego, łącząc się z Drogą pod Regłami w punkcie granicznym nr 503 (według mapy Tatrzańskiego Parku Narodowego z dnia 1 stycznia 1991 r. nr ewidencyjny 1724/95), załamuje się na wschód i biegnie północną granicą działki nr 144, przecina działkę nr 145 i biegnie północną granicą działki nr 196, przecina działkę nr 128 i biegnie północną granicą działek nr 130, 77 i nr 38, przecina działkę nr 38 i biegnie dalej południową granicą działki nr 24, załamuje się na południe i biegnie zachodnią granicą działki nr 503, załamuje się na wschód i biegnie północną granicą działki nr 502 (według mapy ewidencyjnej o nr Z1/2003 miasta Zakopane, obrębu od nr 154 do nr 158 i nr 9), do punktu granicznego nr 557, dalej biegnie po punktach granicznych od nr 558 do nr 565 (według mapy Tatrzańskiego Parku Narodowego z dnia 1 stycznia 1991 r. nr ewidencyjny 1724/95), następnie biegnie południową granicą działek nr 539, 588, 540, 406/3, 406/1, 587, 475, 407, 441, zachodnią, a następnie północną, wschodnią i południowo-wschodnią granicą działki nr 442, załamuje się w kierunku wschodnim i biegnie północną granicą działki nr 116, południową granicą działki nr 115, północną granicą działek nr 23 i nr 22, zachodnią, a potem wschodnią granicą działki nr 106, północną i wschodnią granicą działki nr 20 i nr 19 (według mapy ewidencyjnej o nr Z1/2003 miasta Zakopane,

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1189 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 130, poz. 1112.